

రేడియోలో పాట వినబడుతుంది-కలకాలానిది, విలువైనది, బ్రతుకు కన్నీటిధారలలోనే బయటచేయను అని. అది ఆలకించిన వాసంతి కన్నులనుండి నీటిబిందువులు జలజలరాలాయి. తానెవరు తల్లిదండ్రులు చిన్నప్పుడే కరువై, అనాదాశ్రమంలో ఎవరో పుణ్యాత్ములు చేర్చారు.

తనకు చిన్నతనం. ఎందుకంటే అప్పట్లో అక్కడున్న పిల్లలంతా తనలాగే ఇంచుమించు అలాంటివారే. అక్కడున్న అధికార్లని, ఆయాలని బాబాయి, పిన్నిగారు, అమ్మగారు అని పిలచి అందరిలాగ వారి అభిమానాన్ని సంపాదించుకొన్నది వాసంతి. తన పుట్టిల్లే అనాథ శరణాలయము. బాబాయిగారికి తనంటే ఎంతో ఇష్టం

తనతో స్నేహము పంచుకొన్న కోబారమణిని వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు వచ్చి తీసుకుపోయినపుడు తను ఎంతో బాధగా దుఃఖించింది. గబగబా బాబాయిదగ్గరికి వెళ్ళి మా అమ్మ ఎప్పుడు వస్తుందంటే అని అడిగింది. అప్పుడు బాబాయి ఎవరితో మాట్లాడుతూ చిరాకుగా ఆ వస్తుంది వస్తుంది, చచ్చి ఏ లోకాన్నుందో చూస్తూ వుండు. పోయి చదువుకో అని కసిరాడు. ఆయన చెప్పినదానికి వాసంతి లేతహృదయం చివుక్కుమంది. బంటరిగా గదిలో ఒక మూల కూర్చుని ఏడ్చేది...

వాసంతి!'' బాబాయిగారి కంటం మృదువుగా వినిపించింది. చూడమ్మా! మీ అమ్మ! చచ్చిపోయింది. అయినా నీకు భయం లేదమ్మా నేనున్నాను అని అనగానే అమాంతంగా అతని చుట్టేసింది వాసంతి. నీకు తల్లి అయినా తండ్రి అయినా దేవుడేనమ్మ! నిన్ను నేను పెంచుకొంటానమ్మా. నీకు భయంలేదు అన్నాడు.

అప్పటినుంచి అతనంటే ఇష్టం తనకు. అంతులేని ఆపేక్ష. ఆటపాటలలోను, చదువులోను, తుదకు అందంలోను అందరికంటే తనే ఘస్టు...

B.A. మెరిటు స్కాలర్ సిప్ తో వ్యాసయింది వాసంతి. తనకు పరిపూర్ణమైన వయసు, మంచి అందం. ఆ వూరి జమీందారియైన భుజగ రావు గారు ఒకనాడు శరణాలయానికి వచ్చి తనను చూడడం, పెళ్లి చేసుకుంటాను అని అనడం అయింది. అతనికి సుమారు 60 ఏళ్ల వయసు వుంటుంది. పైగా గుండెపోటు, ఆవేశం. కాని 40 సం॥ వయసులాగ హుందాగా కనబడతాడు. అతని కోరిక వాసంతి, బాబాయి ఆలకించి చాల వింతగా తోచింది. పైగా అక్రమంగా లేచి, అసంహించుకొన్నాడు. ఇటువంటి అందాలరాశి, గుణవంతురాలు అనాథగా వుందికదా అని కోరడం చాల పొరపాటని అనుకొన్నాడు. ఇరవై ఏళ్ళ పిల్లని 60 ఏళ్ళ ముసలి బడుక్కి చేయడమా అని నిరసించారు అక్కడ పెద్దలు.

అనాథకదా అని వంచిద్దామనుకొన్నాడు? మనమంతా లేమా వాసంతికి అని అన్నారు కసిగా ఆమ్మగారు. అందమైన పిల్ల. కో అంటే కోటిమంది దొరుకుతారు. పెళ్ళికొడుకు కాటికి కాళ్లుచాచుకొనేవాడే కావాలా? బుద్ధిలేకపోతే సరి ఆని అన్నారు అన్నయ్యగారు. అంతా విని వాసంతి తన శ్రేయస్సు ఇంతమంది కోరుకుంటున్నారకదా అని మీ ఋణం ఎలా తీర్చుకోవాలో నాకు తెలియడంలేదు. కానీ... కానీ... నన్ను తీసుకుపోండి.

ఏమిటమ్మ? దేనికమ్మ అని వింతగా అడిగారు బాబాయి. మతి ఉండే మాట్లాడుతున్నాను? బాబాయి, నాకామధ్య కడుపునొప్పి వచ్చింది. దానికి ఆపరేషను చేసారు డాక్టరు. దాని ఫలితంగా నాకీజన్మలో మాత్రుభూతి

అయ్యో భాగ్యంలేదు అని చెప్పారు. అది దాచి రహస్యంగా ఇకొకరి జీవితంలో ముడిపెట్టుకొని వాళ్లకు అపకారం చేయలేను. నీకు తెలియదా బాబాయి. ఇదంతా దాచి నా సుఖకోసం ఒక యువకుడిని పెళ్ళిచేసుకొని అతనిని సంతాన విహీనుడగా చేసి ఏం సుఖపడగలను చెప్పండి. బిడ్డలంటే ఆస్క్తిచూపని తండ్రి వుంటాడా? నీకు బిడ్డలు లేరు. నీవు గొడ్డాలువి అని లోకం కోడై కూస్తే ఏ తండ్రి ఊరుకుంటాడు. అప్పుడు అతను మరోపెళ్ళికి ప్రయత్నిస్తే నా జీవితం ఏంకావాలి. ఫాదర్" నా స్థానంలో మరో స్త్రీ వస్తే నా హృదయం భరించలేదు బాబాయి. జమీందారుగారు పిల్లలు వున్నవారు. ఆయనకు పిల్లలు కాదు ముఖ్యము. నేనున్నాను నీకు తోడుగా జీవితానికి అని జీవిత దేవతగా సాటిచెప్పే మనిషి కావాలి! అదీ ఒక ధర్మచట్టానికి. పవిత్రబంధానికి మాంగల్యధారణకు ముడిపడిఉండాలి. అటువంటి మమతే ఆయన కోరుతున్నది. అందుకు నేను సమ్మతించాను! నేనేదో త్యాగం చేసాననుకోకండి, దీంట్లో నా స్వార్థం పూర్తిగా వుంది. నాకు జీవితంలో ఒక తోడు కావాలి గదా అని ఆపింది, తన పైటచెంగుతో కను గొనలను తుడుచుకొంటూ.

ఆలోచించుకో అమ్మా! అని అన్నారు బాబాయిగారు. ఆయాగారు.

బాగా ఆలోచించుకొనే చెప్పాను దృఢంగా అంది వాసంతి.

దాని ఫలితంగా జమీందారుగారికి, తనకి వైభవంగా పెళ్లి జరిగిపోయింది.

అక్షరూపాయలు విరాళంగా యిచ్చారు భుజంగరావుగారు శరణాలయానికి. తన పేరు పెట్టించుకొన్నారు... దానికి ప్రతికలు ప్రజలు వేన్నోళ్ల పొగడారు భుజంగరావుని, అతని ధర్మగుణానికి.

కాని విధిని ఎవరూ తప్పించలేరు. పెళ్లయిన రెండేళ్లకే భుజంగరావు చనిపోయారు. ఆయన

వ్రాసిన వీలునామాబట్టి ఆ స్తిపాస్తులు అంతస్తు బాగా వచ్చాయి. ప్రతి నిమిషము ప్రతిక్షణం వేధిస్తూనే వుంది వాసంతికి ఆయనలేని లోటు. భర్త ఎక్కడో ఉన్నాడు అంటే ఎవ్వుడయినా వస్తాడు అని వేచిచూస్తాది స్త్రీ హృదయం. మరి లేడు ఇక రాడంటే అది భరించలేని బాధ వాసంతికి. ఆయన ఉన్ననాళ్ళు ఆయన ఆస్తి ఆయన చేతులమీదుగా తనకోసం ఖర్చు పెట్టారు. కాని ఈనాడు తన ఆస్తిమీద సర్వ హక్కులు వచ్చాయి కాని తృప్తిలేదు. భర్త వున్న ఆనందం లేదు. భర్తఉన్నపుడు దూరంగా పోయిన బంధువులు ఆస్తిని కబళించడానికి దగ్గరికి చేరుతున్నారు. అంతలో లాయరుగారి కారు హారన్ వినిపించగానే వాసంతి ఇవతలికొచ్చి ఇంటికి తాళము వేసింది. కారు వెనక స్టీల్లో కూచొని వాసంతి బుర్ర ఆలోచనలతో పరిపరి విదానాలతో అనాధాశ్రమానికి పోనిమ్మంది. తన ఆస్తిని యావత్తును ఈ శరణాలయానికి వ్రాసెయ్యమని స్త్రీ డరుగారితో చెప్పి బాబాయిని పిలిచింది. అతను తెల్లబోయాడు. బాబాయి గారు ఆలోచించుకోవమ్మ. జీవితంలో ఏం సుఖ పడ్డావు అనగా, అలా అనకండి బాబాయి. నేను సదుద్దేశంతో చేస్తున్నాను. నా భర్త లేనప్పుడు ఈ ఆస్తి ఎందుకు. నేను తీర్థయాత్ర లకు పోతాను. లేదా ఏ ఆశ్రమంలోనైనా చేరుతాను. పోయేముందు నావంటి అనాధలకు కొంతమార్గం చేకూర్చుతాను. ఇదే నా లక్ష్యం.

మన్నికకు, ఆహ్లాదానికి....

పంజు లెక్కవారి

◆ మాస్టర్ ◆ ఫాంలెక్స్

ఫైన్ బనియన్లనే వాడండి.

ఆంధ్ర మరియు, ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—

దుర్గా ఏజెన్సీస్, ఏ. బి. నెం. 84, వికాఖపట్నం-4.